

Határozatok Tára

NILO JÄÄSKINEN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. szeptember 24.¹

C-283/14. és C-284/14. sz. egyesített ügyek

CM Eurologistik GmbH (C-283/14)
kontra
Hauptzollamt Duisburg
és
Grünwald Logistik Service GmbH (C-284/14)
kontra
Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] és a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék behozatalára kivetett dömpingellenes vám — A Bíróság által érvénytelennek nyilvánított eredeti rendelettel bevezetett dömpingellenes vám ismételt bevezetése — A rendes érték meghatározására irányuló eredeti vizsgálat újraindítása — A dömpingellenes vám ugyanazon adatok alapján történő ismételt kivetése”

I – Bevezetés

1. A előzetes döntéshozatalra előterjesztett két kérelmükkel a nemzeti bíróságok a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 158/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet² érvényességével kapcsolatban kérdezik a Bíróságot. Ami az érdemi részt illeti, ezek a kérelmek bemutatják a dömpingellenes szabályozás, egyrészt mint a kereskedelempolitika keretében kialakított védelmi intézkedések rendszere, másrészt pedig mint egy bírósági felülvizsgálat alá helyezett közigazgatási döntéshozatal közötti dialektikát.

2. Ezek a kérdések a CM Eurologistik GmbH (a továbbiakban: Eurologistik) és a Hauptzollamt Duisburg (duisburgi fővámhivatal), valamint a Grünwald Logistik Service GmbH (a továbbiakban: GLS) és a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hamburg város fővámhivatala) közötti, az ezen hatóságok által a Kínai Népköztársaságból származó mandarinkonzervek behozatala után kivetett dömpingellenes vám beszedésével kapcsolatos jogvitákban merültek fel.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — HL L 49., 29. o.; a továbbiakban: vitatott végrehajtási rendelet.

3. A kérdést előterjesztő bíróságok a vitatott végrehajtási rendelettel kapcsolatban több érvénytelenségi okra hivatkoznak. Mindazonáltal a Bíróság kérésének megfelelően a jelen indítvány arra a kérdésre szorítkozik, hogy a dömpingellenes eljárásnak egy végleges dömpingellenes vám bevezetéséről szóló korábbi rendelet érvénytelenségét megállapító bírósági ítéletet követő részleges újraindítása esetén az intézmények megtarthatják-e az eredeti vizsgálati időszakot a később elfogadott végrehajtási rendeletben foglalt érintett termékek rendes értékének meghatározása érdekében.

II – Jogi háttér

4. Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet)³ a (20) preambulumbekzdésében a következőről rendelkezik:

„Szükséges biztosítani, hogy az intézkedések hatálya öt év után megszűnjék, kivéve, amikor egy felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani. Abban az esetben, ha a megváltozott körülményekről elegendő bizonyítékot terjesztenek elő, időközi felülvizsgálatokat vagy vizsgálatokat szükséges előírni annak érdekében, hogy megállapítható legyen, indokolt-e a dömpingellenes vámok visszatérítése. [...]”

5. Az alaprendeletnek „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke előírja, hogy „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik”.

6. Az alaprendelet 2. cikke A. pontja (7) bekezdésének a) alpontja a következőképpen rendelkezik:

„a nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. [...]”

7. Az alaprendeletnek „A vizsgálat” című 6. cikke alapján:

„(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, közösségi szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

[...]”

3 — (HL L 343., 51. o.). Az alaprendelet, amely 2010. január 11-én lépett hatályba, a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK rendeletet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: 384/96 rendelet) hatályon kívül helyezte, és annak helyébe lépett.

8. Az alaprendelet „Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés” című 11. cikke a (2) és a (3) bekezdésben előírja, hogy:

„(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. [...]

[...]

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére [...].

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására. [...]

III – A vitatott végrehajtási határozat elfogadását megelőző tényállás

9. A Bíróság elé terjesztett kérdések megválaszolása tekintetében meghatározó elem tehát a GLS-ítélet⁴ hatályában rejlik, amelyben a Bíróság érvénytelennek nyilvánította az egyes citrusfélék behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1355/2008/EK rendeletet⁵. E rendelet (3) preambulumbekkezdéséből következik, hogy a dömping és a kár kivizsgálása 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartott.⁶

10. A GLS-ítéletben a Bíróság a főtanácsnok véleményét⁷ követve megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján a valamely piacgazdasággal nem rendelkező harmadik országból származó behozatal esetében az európai intézményeknek a rendelkezésükre álló valamennyi információt meg kell vizsgálniuk a piacgazdasággal rendelkező analóg ország azonosítása érdekében.⁸

4 — GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158).

5 — A Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2008. december 18-i 1355/2008/EK tanácsi rendelet (HL L 350., 35. o.; a továbbiakban: 1355/2008 rendelet). Megjegyzem, hogy a Zhejiang Xinshiji Foods és Hubei Xinshiji Foods kontra Tanács ítéletében (T-122/09, EU:T:2011:46) az Európai Unió Törvényszéke a felperes Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd és Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd vonatkozásában megsemmisítette az 1355/2008 rendeletet a védelemhez való jog megsértése és az indokolási kötelezettség megsértése miatt.

6 — Ahogyan az a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2008. július 4-i 642/2008/EK rendelet (HL L 178., 19. o.) (12) preambulumbekkezdéséből következik.

7 — Lásd Bot főtanácsnoknak a GLS-ügyre vonatkozó indítványát (C-338/10, EU:C:2011:636, 10. pont), amelyből kitűnik, hogy „az 1355/2008 rendelet jogellenes, amennyiben e rendeletről nem tűnik ki az, hogy a közösségi intézmények komoly és elegendő erőfeszítést tettek annak érdekében, hogy a tartósított mandarin és más citrusfélék rendes értékét az olyan piacgazdaságú harmadik országban, vagy onnan más országokba történő kivitel esetén felszámított ár alapján határozzák meg, amelyek az Eurostat kimutatásaiban olyan országokként szerepelnek, amelyekből 2006-ban vagy 2007-ben az érintett termékkel azonos vámtarifabesorolású termékeket importáltak a Közösségbe, nem nyilvánvalóan jelentéktelen mennyiségben”.

8 — Meg kell bizonyosodniuk tehát arról, hogy a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba történő kivitel esetén felszámított ár alapján nem lehet megállapítani a rendes értéknek a valamely más ésszerű alapra történő hivatkozással való meghatározása előtt.

11. A Bíróság kifejtette, hogy „a Bizottság és a Tanács, mivel a szóban forgó termék rendes értékét az Unióban a hasonló termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár alapján határozta meg anélkül, hogy a megkövetelt gondossággal járt volna el ezen értéknek a piacgazdaságú harmadik országban az ugyanezen termékre alkalmazott ár alapján történő megállapítása céljából, figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjából eredő követelményeket”.⁹

12. A GLS-ítéletet követően a Bizottság 2012. június 19-én értesítést tett közzé a dömpingellenes eljárás újraindításáról,¹⁰ amelyben bejelentette, hogy az 1355/2008 rendelet alapján kifizetett végleges dömpingellenes vámokat vissza kell fizetni vagy el kell engedni. Ezenkívül a Bizottság kifejtette, hogy ezen ítéletből következik, hogy „az egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) Európai Unióba irányuló behozatalára¹¹ többé nem vonatkoznak az 1355/2008 rendelettel elrendelt dömpingellenes intézkedések”. Ezen értesítés *résztlegesen újraindította* a Kínából származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálatot a Bíróság fentiekben említett ítéletének végrehajtása érdekében. Az említett értesítés kifejtette, hogy az újraindítás hatálya kizárólag az analóg ország kiválasztására, amennyiben van ilyen, valamint a dömpingkülönbség kiszámításához alkalmazandó rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően történő meghatározására korlátozódott.

13. Ezt követően 2013. február 18-án elfogadták a végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló vitatott végrehajtási rendeletet, és az 2013. február 23-án hatályba lépett. 2013. december 31-ig volt alkalmazandó.¹² A dömping és a kár kivizsgálása, amelyen a rendelet alapult, 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartott.¹³

IV – Az alapeljárás, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések és a Bíróság előtti eljárás

14. A C-283/14. sz. ügyben az Eurologistik, egy tárolási és forgalmazási szolgáltatásokat nyújtó társaság, 2013. március 20-án és 25-én Kínából származó mandarin-narancsot helyezett el egy megfelelően jóváhagyott vámraktárban.¹⁴ 2013 áprilisában az Eurologistik az előbbieken említett mandarin egy részét kivette a vámraktárból, és ezt követően szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentette azokat. Ebből a célból 9 657,99 euró dömpingellenes vámot számított ki. A Hauptzollamt Duisburg a 2013. május 7-i határozatával 9 657,99 euró dömpingellenes vámot vetett ki vele szemben.

15. Az Eurologistik kifogást nyújtott be ezzel a határozattal szemben, amelyet a vitatott végrehajtási rendelet érvénytelenségével indokolt. A Hauptzollamt Duisburg – miután a 2013. május 17-i határozat alapján 255,25 euró dömpingellenes vámot visszafizetett – 2013. szeptember 9-i határozatával elutasította a kifogást azzal az indokkal, hogy kötve van az említett rendelethez. Az Eurologistik tehát keresetet nyújtott be ezzel a határozattal szemben a Finanzgericht Düsseldorfhoz (düsseldorfi adóügyi bíróság), ismét a vitatott végrehajtási határozat érvénytelenségére hivatkozva.

9 — GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158, 36. pont).

10 — Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedésekről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindításáról (HL 2012, C 175, 19–21. o., a továbbiakban: újraindításról szóló értesítés).

11 — Ebben az esetben a 2008. számú KN-vámtarifaszám meghatározása szerinti, Kínából származó származó manadarinról (ideértve a tangerine és a satsuma fajtát is), clementine-ről, wilkingről és egyéb hasonló citrusfélékről van szó.

12 — Ki kell emelni az új dömpingellenes vám időbeli hatályát, amely az ötéves eredeti időszakra utalt, azaz az 1355/2008 rendelet hatálybalépésétől kezdődően számították. A GLS-ítéletet végrehajtó vitatott végrehajtási rendelet tehát az 1355/2008 rendelet hatálybalépését (2008. december 31.) követően öt évig, vagyis 2013. december 31-ig volt alkalmazandó.

13 — Lásd a jelen indítvány 6. lábjegyzetét.

14 — Pontosabban 48 000 darab, egyenként 24 (312 grammos) doboz, hozzáadott alkoholt nem, de hozzáadott cukrot (13,95%-ban) tartalmazó, a közösségi integrált vámtarifa (TARIC) 2008 30 75 90 alszáma alá tartozó és a Kínai Népköztársaságból származó mandarin-narancs konzervet tartalmazó kartonról volt szó. Ez alkalommal az Eurologistik a vámértéket kartononként 5,910 euróban jelölte meg.

16. A Finanzgericht Düsseldorf úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a Bíróság elé a következő kérdést terjeszti előzetes döntéshozatalra:

„Érvényes-e a [vitatott végrehajtási] rendelet?”

17. A C-284/14. sz. ügyben a Hauptzollamt Hamburg Stadt 2013. április 3-i határozatával a vitatott végrehajtási rendelet alapján egy Kínából származó mandarinkonzerveket importáló vállalkozással, a GLS-sel szemben behozatali vámot, ide tartozóan 62 983,52 euró dömpingellenes vámot vetett ki.

18. A GLS az említett rendelet érvénytelenségére hivatkozva 2013. április 30-án a Hauptzollamt Hamburg Stadt előtt kifogást nyújtott be az említett határozattal szemben, amelyet mint megalapozatlant 2013. május 24-én határozattal elutasítottak. 2013. június 26-án a GLS keresetet nyújtott be ezzel a határozattal szemben a Finanzgericht Hamburg (hamburgi adóügyi bíróság) előtt, amely úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Érvényes-e a [vitatott végrehajtási] rendelet annak ellenére, hogy annak elfogadásának időpontjához viszonyítva a közelmúltban nem folytattak le önálló dömpingellenes vizsgálatot, hanem pusztán folytatták a 2006. október 1-je és 2007. szeptember 30. között már lefolytatott dömpingellenes vizsgálatot, amelyet ugyanakkor a Bíróság által a GLS-ítéletben tett megállapítások alapján folytattak le a [384/96] rendeletről eredő kötelezettségek megsértésével, ami azzal a következménnyel járt, hogy a Bíróság az említett ítéletben [megállapította] az [1355/2008] rendelet érvénytelenségét, amelyet e vizsgálatot követően fogadtak el?”

V – Elemzés

A – A Bíróság elé terjesztett érvénytelenségi kifogásról

19. A jelen eljárásban a Bíróság elé terjesztett érvénytelenségi kifogások egyike annak meghatározására vonatkozik, hogy a vitatott végrehajtási rendelet ellentétes-e az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésével, amennyiben annak alapja egy régi, több mint ötéves, 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó vizsgálati időszak. A kérdést előterjesztő bíróságok a Bíróságot azzal kapcsolatban kérdezik, hogy jogszerű-e az eredeti vizsgálati időszak figyelembevétele az analóg ország fennállásának a szóban forgó dömpingellenes vám visszatérítése keretében történő vizsgálata tekintetében.

20. A Finanzgericht Düsseldorf szerint az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének harmadik mondatából az következik, hogy a vizsgálatnak kötelezően egy aktuális vizsgálati időszakra kell vonatkoznia, és ez a helyzet egy dömpingellenes vám ismételt kivetése esetében is. A Finanzgericht Hamburg hozzáteszi, hogy még akkor is, ha elvben lehetséges is lenne az eredeti vizsgálati időszak figyelembevétele, ezzel a jelen ügyben ellentétes az, hogy ebben az esetben nem lehet kellő bizonyossággal kizárni a (gondossági) követelménynek a Bíróság által a GLS ítéletben megállapított megsértését. Megjegyzi, hogy minél távolabb esik a releváns vizsgálati időszak az időben, annál kevésbé képesek a harmadik országok vállalkozásai kérdésekre válaszolni.

21. Az Eurologistik és a GLS az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének és a 6. cikke (9) bekezdésének együttes vizsgálatát javasolják, amiből az következik, hogy a dömpingellenes intézkedéseket csak a lehető legaktuálisabb vizsgálati időszak meghatározása alapján lehet bevezetni. Arra hivatkoznak, hogy az Industrie des poudres spheriques kontra Tanács ítélet¹⁵ az intézményekre vonatkozó azon

15 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

kötelezettség alapját jelenti, hogy időben közeli vizsgálati időszakot válasszanak. Végül ezek a felek – az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésére hivatkozva, amely az időközi vizsgálatot szabályozza – arra hivatkoznak, hogy ez a rendelkezés azt is bizonyítja, hogy a hatályos dömpingellenes vámok nem ellentétesek az aktuális adatokon alapuló vizsgálattal.

B – A releváns vizsgálati időszak figyelembevételének jogszerűségéről

22. A vizsgálati időszak megválasztására alapított érvénytelenségi kifogás megválaszolása érdekében emlékeztetek a dömpingellenes vámok megállapítására vonatkozó bizonyos elvekre, valamint a közigazgatási határozatok elfogadásának klasszikus szabályaira, ezt követően pedig különösen kitérek azoknak a vitatott végrehajtási rendelet elfogadásával összefüggésben történő tiszteletben tartására.

1. A dömpingellenes szabályozás mint a közös kereskedelempolitika keretében kialakított védelmi intézkedések rendszere alapján tett észrevételek

23. Nem vitatott, hogy az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg kötelező jelleggel az intézmények által figyelembe veendő vizsgálati időszakot. Csak azt állapítja meg, hogy a vizsgálati időszak rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

24. Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes vám az Unióba irányuló kiviteli ár és a termék rendes értéke közötti eltérésből eredő dömpingkülönbözöt semlegesítésére, ezáltal pedig az érintett áruk Unióba történő behozatala káros hatásainak megszüntetésére irányul.¹⁶ A dömpingellenes eljárás célja az Unió gazdasági ágazatának védelme, amihez az Uniónak joga van, amennyiben az alaprendeletben meghatározott feltételek teljesülnek (az alaprendelet 5. cikkének (9) bekezdése és 6. cikkének (4) bekezdése).¹⁷

25. A Bíróság így az Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítéletben kifejtette¹⁸, hogy a dömpingellenes vám bevezetése *nem valamely korábbi magatartás szankcióját jelenti*¹⁹, hanem a dömpingmagatartásból eredő tisztességtelen versennyel szembeni védelmi és védintézkedést, illetve hogy emiatt a dömpingellenes vámokat főszabály szerint nem lehet visszaható hatállyal sem bevezetni, sem pedig növelni. Következésképpen a Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az intézményeknek *a kár megállapítása érdekében* a vizsgálatot „a lehető legnaprakészebb információk alapján kell lefolytatni”²⁰.

26. Ezenkívül az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek ezen a területen, különösen a dömpingellenes intézkedések terén az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia.²¹

16 — Carboni e derivati ítélet (C-263/06, EU:C:2008:128, 39–41. o.).

17 — Lásd: Fediol kontra Bizottság ítélet (191/82, EU:C:1983:259, 15–25. pont); Eurocoton kontra Tanács ítélet (C-76/01 P, EU:C:2003:511, 54–74. pont).

18 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

19 — Meg kell jegyezni, hogy a védelmi – nem büntető szankciós, hanem közigazgatási – intézkedés jellegükre tekintettel a *ne bis in idem* elve ez utóbbiakra nem alkalmazandó, ugyanakkor ki kell emelni, hogy a dömpingellenes intézkedések nem tarthatnak a végtelenségig, ahogyan az az alaprendelet 11. cikkéből következik.

20 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91. és 92. pont.

21 — Lásd: Simon, Evers & Co. ítélet (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29. pont).

27. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az analóg országot megalapozott módon kell kiválasztani.²² Különösen, ezen ország kiválasztása azon mérlegelési jogkör kereteibe illeszkedik, amely az intézményeket az összetett gazdasági helyzetek elemzése során megilleti. Bár e mérlegelési jogkör gyakorlása nem élvez mentességet a bírósági felülvizsgálat alól, ez utóbbi terjedelme viszonylag korlátozott.²³ Következésképpen a GLS-ítéletben megállapított tévedés mértékét szigorúan kell értelmezni.

28. Ezenkívül egy pontosítást kívánok tenni a dömpingellenes intézkedések tartamát illetően, amely megzavarta az alapeljárás feleit. Az alaprendelet (20) preambulumbekzdésére figyelemmel e rendelet 11. cikkének (1) és (2) bekezdéséből következik ugyanis, hogy egy dömpingellenes intézkedés csak a szükséges ideig marad hatályban. Egy végleges dömpingellenes intézkedés a bevezetését követően öt évig alkalmazandó, kivéve akkor, ha egy felülvizsgálat megállapítja, hogy azt fenn kell tartani.

29. Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti (hatályvesztési) felülvizsgálat tehát annak szükségességét foglalja magában, hogy a Bizottság új vizsgálati időszakot állapítson meg. Ezenkívül az e rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében előírt időközi felülvizsgálat indoka a körülmények változására való reagálás. Ez természetesen magában foglalja egy új vizsgálati időszak meghatározását. Egyébként a vizsgálati időszak hatékonysága és aktualitása különös jelentőséggel bír a dömpingellenes vámok visszafizetése keretében az alaprendelet 11. cikke (8) bekezdésének megfelelően,²⁴ mivel ezen eljárás alapján a gyártó-exportálónak az Unióba történő exportjával kapcsolatos vizsgálatnak, valamint új dömpingkülönbözlet kiszámításának van helye. Ennek keretében a Bizottság két vizsgálati időszak lefolytatására kötelezhető.²⁵ Márpedig megjegyzem, hogy a GLS-ítéletet követő eljárás, valamint a vitatott végrehajtási rendelet elfogadása nem tartozik egyik fenti esetkörbe sem.

30. Végül emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendeletet a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakesh-ben aláírt és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal jóváhagyott egyezmény 1. A mellékletébe foglalt 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT)²⁶ VI. cikkének a végrehajtásáról szóló megállapodásra figyelemmel kell értelmezni.²⁷

31. Márpedig a dömpingellenes megállapodáshoz fűzött magyarázatokból következik, hogy az időbeli korlátok tiszteletben tartása már nem kötelező, amikor a szóban forgó termékek bírósági eljárás tárgyát képezik.²⁸ Igaz, hogy ez a pontosítás e megállapodásnak a vizsgálat megindításával és az azt követő lefolyásával kapcsolatos rendelkezéseire alkalmazandó, amelyet 18 hónaposra korlátoztak a WTO keretében, ugyanakkor emlékeztettek arra, hogy az uniós jogban a 384/96 rendelet 6. cikkének (9) bekezdése azt 15 hónapra korlátozta. Mindemellett ez a szabály véleményem szerint abból az általános elvből következik, amely szerint egy dömpingellenes eljárásnak az azt követő bírósági eljárás miatti meghosszabbítása nem kötelez a dömpingellenes vámok kivetésére vonatkozó anyagi jogi

22 — Nölle-ítélet (C-16/90, EU:C:1991:402, 11. és 12. pont); Rotexchemie-ítélet, (C-26/96, EU:C:1997:261, 10. és 11. pont); GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158, 22. pont).

23 — Sharpston főtanácsnok Fliesen-Zentrum Deutschland ügyre vonatkozó indítványa (C-687/13, EU:C:2015:349, 35. pont).

24 — Lásd a dömpingellenes vámok visszatérítéséről szóló bizottsági közlemény 3.6 pontját (HL 2014. C 164., 9. o.).

25 — Lásd az Oroszországból származó ferroszilícium importja tekintetében megfizetett dömpingellenes vámok visszatérítése iránti kérelmekről szóló bizottsági végrehajtási határozatot (C(2014) 9807 final).

26 — HL 1994. L 336., 103. o., a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás.

27 — HL 1994. L 336., 1. o. Lásd: BEUC kontra Bizottság ítélet (T-256/97, EU:T:2000:21, 66. és 67. pont).

28 — A dömpingellenes megállapodás 9.3.1. cikkének szövege a következő: „Amikor a dömpingellenes vám összegét visszamenőleges alapon vetik ki, a dömpingellenes vám kifizetésének végleges kötelezettségét a lehető leghamarabb meg kell állapítani, általában a dömpingellenes vámösszeg végleges meghatározására irányuló kérelem napjától számított 12 hónapon belül, de semmi esetre sem 18 hónapon túl. A jelen alpont értelmében a visszatérítésnek általában a végleges kötelezettség meghatározásától számított 90 napon belül meg kell történnie. Abban az esetben, ha a visszatérítés nem történik meg 90 napon belül, a hatóságoknak erre, igény esetén, magyarázatot kell adniuk.”

feltételek felülvizsgálatára pusztán az időmúlás miatt. Mindazonáltal egy dömpingellenes intézkedésnek a bíróság előtt történő vitatása nyilvánvalóan nem kell, hogy a közigazgatási eljárást egy „perpetuum mobilévé” alakítsa. Ez az elv véleményem szerint alkalmazandó az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének alkalmazása esetében is.

2. A közigazgatási eljárás jogszerűségének vizsgálata alapján tett észrevételek

32. A jogszerűség vizsgálata és a valamennyi közigazgatási eljárásra alkalmazandó szabályok alapján az intézményekre a jelen ügyben vonatkozó kötelezettségek alapja az EUMSZ 266. cikk, amely kimondja, hogy az az intézmény, amelynek aktusait az Európai Unió Bírósága semmisnek nyilvánította, köteles megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

33. Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a több szakaszból álló olyan közigazgatási eljárás, mint a dömpingellenes eljárás végén hozott aktus megsemmisítése, nem vonja szükségszerűen magával a megtámadott aktus meghozatalát megelőző teljes eljárás semmisségét.²⁹

34. A dömpingellenes eljárás a több szakaszból álló eljárás egyik példája. Következésképpen egy dömpingellenes intézkedéseket bevezető rendelet megsemmisítése hivatalból nem vezethet az e rendelet elfogadását megelőző valamennyi eljárás megszüntetéséhez. Következésképpen, ahogyan azt a Tanács az írásbeli észrevételeiben kifejti, az intézmények szisztematikusan indítják részlegesen újra az eredeti vizsgálati eljárást az eredeti rendelet jogsértő jellegének orvoslása érdekében. Ezen újraindítás tárgya tehát az eredeti rendeletet megsemmisítő uniós bírósági ítélet végrehajtására szorítkozik.³⁰

35. Egyetértek tehát az intézmények azon álláspontjával, hogy egy érvénytelenséget megállapító ítélet végrehajtása érdekében elegendő visszatérni és a Bíróság által azonosított különálló hibát orvosolni.

36. Mindazonáltal különbséget kell tenni maga a megsemmisítés indoka – a jelen ügyben a gondossági kötelezettségnek a rendes érték meghatározása során történő megsértése – és az ilyen megsemmisítési indok tárgyi hatálya – azaz annak a Bíróság által érvénytelenített aktus egészét érintő hatásai (*spread-effects*) – között. Az eljárási szabálytalanság hatályát a megállapított hiba alapján kell értékelni.³¹ Számomra egyértelműnek tűnik, hogy lehetnek olyan esetek, amikor a vizsgálatot egészében olyan rosszul folytatták le, hogy újra kell kezdeni az eljárást. Ennek ugyanakkor egyértelműen a Bíróságnak a végrehajtási rendelet érvénytelenségét megállapító ítéletéből kell következnie. Ebben az összefüggésben megjegyzem, hogy a Bíróság nem kérdőjelezte meg az 1355/2008 rendeletnek az egyéb, például a kárra, a közösségi érdekre és az exportárra vonatkozó megállapításait. Különösen magát a vizsgálati eljárás bizonyító erejét nem kifogásolták. Ezzel ellentétben az eljárási szabálytalanság az adatoknak az analóg harmadik ország kiválasztása tekintetében való hiányosságával kapcsolatos bizonytalanságra vonatkozott.

3. A vizsgálati időszak megválasztásáról

37. Az előzőekben kifejtettekre tekintettel a problémakör középpontjában azon mérlegelési mozgáster határainak tiszteletben tartása áll, amellyel az intézmények rendelkeznek a Bíróság valamely dömpingellenes rendelet érvénytelenségét megállapító ítéletének végrehajtása során. Ez a hatáskör csak az alaprendelet által követett célok határain belül gyakorolható.³²

29 — Lásd: Asteris és társai kontra Bizottság ítélet (97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 30. pont); Fedesa és társai ítélet (C-331/88, EU:C:1990:391, 34. pont).

30 — Lásd: Tanács kontra Parlament ítélet (34/86, EU:C:1986:291, 47. pont); Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-415/96, EU:C:1998:533, 31. pont); Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet (C-458/98 P, EU:C:2000:531).

31 — Például egy olyan eljárási szabálytalanság esetében, amely nem ellentétes a dömpingellenes eljárásban részt vevő vállalkozás érdekeivel. Ez az eset áll fenn, amikor az intézmények, egy vállalkozás vallomásának meghallgatását követően dömpingellenes vám kivetéséről döntenek anélkül, hogy döntésükről időben tájékoztatnák az érdekelt vállalkozást.

32 — Eurocoton és társai kontra Tanács ítélet (C-76/01 P, EU:C:2003:511, 60. pont).

38. Megjegyzem, hogy az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírt vizsgálati időszak célja többek között annak biztosítása, hogy azon tényezőket, amelyek a dömping és a kár meghatározása alapszik, ne befolyásolja az érdekelt termelőknek a dömpingellenes eljárás megindítását követő magatartása, és ezzel annak biztosítása, hogy az eljárás végén kivetett végleges vám alkalmas legyen a dömpingből eredő kár tényleges orvoslására.³³

39. A jelen ügyben a megsemmisítési indok hatásai értékelésének tehát választ kell adnia arra a kérdésre, hogy a vizsgálati időszak e funkciójára tekintettel lehetséges-e orvosolni a Bíróság által a GLS-ítéletben azonosított kritikát egy aktualizált helyzeten és aktualizált adatokon alapuló vizsgálat lefolytatása nélkül. Másképpen megfogalmazva annak meghatározásáról van szó, hogy a rendes érték meghatározásakor elkövetett hiba mennyiben érinthette a dömping értékelését.³⁴

40. A GLS-ítéletből következik ugyanis, hogy a Bizottság eljárási szabálysértést követett el, és nem az anyagi jogot alkalmazta tévesen. Az újraindításáról szóló értesítésből következik, hogy „annak hatálya az analóg ország kiválasztására, amennyiben van ilyen, valamint a dömpingkülönbözlet kiszámításához alkalmazandó rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően történő meghatározására korlátozódott”³⁵.

41. Megjegyzem, hogy a vitatott végrehajtási rendelet (43) és (86) preambulumbekzdése két okra utal, amelyek az intézmények vitatott választásához vezettek. Egyrészt „a kivetett dömpingellenes vámok miatt az új vizsgálati időszakban gyűjtött adatok [...] elkerülhetetlenül torzultak volna”, másrészt pedig „a felek által a dömping állítólagos jelenlegi hiánya kapcsán felhozott érvek megvitatására az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat fog alkalmas keretet biztosítani”.

42. Ezenkívül a vitatott végrehajtási rendelet (54) preambulumbekzdése megerősíti, hogy „tekintettel a felek észrevételeire és azok elemzésére, valamint a potenciális harmadik országbeli gyártóknak a bizottsági szolgálatok jelentős erőfeszítései ellenére elmaradó együttműködési hajlandóságára, az a döntés született, hogy a rendes értéket nem lehet megállapítani az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában megfogalmazott előírás szerint, azaz valamely piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján”.

43. Egyebekben, ahogyan arra a Tanács hivatkozik, a vitatott végrehajtási rendelet által bevezetett vámok csak az 1355/2008 rendelet hátralévő időtartamára fejtenek ki joghatást, nem pedig a vitatott végrehajtási rendelet hatálybalépésétől kezdődő öt éven keresztül. A jelen ügyek tehát nem vonatkoznak az alaprendelet 5. cikke alapján indított vizsgálatra. Hasonlóképpen a Bizottság hozzáteszi, hogy az új vizsgálat alapján kitűnik, hogy az eljárási hiba *semmilyen hatást nem gyakorolt a vizsgálat eredményére*. Ennélfogva az eredeti vizsgálat eredményei a lehető legnagyobb mértékben beépülnek a vizsgálat eredményébe, ahogyan az a vitatott végrehajtási határozatból kitűnik. A teljesen új vizsgálatnak egy aktualizált vizsgálati időszakra történő lefolytatása jelentős késést eredményez, amely az uniós gazdasági ágazatnak a védelemhez fűződő jogára tekintettel, illetve amiatt nem indokolt, hogy az eljárási hiba egy részleges szempontra korlátozódott.

33 — Transnational Company „Kazchrome” és ENRC Marketing kontra Tanács ítélet (T-192/08, EU:T:2011:619, 221–224. pont).

34 — Egyetérték egyébként Sharpston főtanácsnoknak a ténybeli tévedések következményeivel kapcsolatban kifejtett álláspontjával, amennyiben megállapította, hogy e tévedések pusztán fennállása – legyen ez bármennyire is nyilvánvaló – önmagában nem jelenti egy dömpingellenes rendelet automatikus érvénytelenségét. Nem a hibák nyilvánvaló volta számít, hanem az, hogy bizonytalanná teszik-e azt, hogy a Tanács ugyanazokra a következtetésekre jutott volna a helyes adatok rendelkezésre állása esetén is. Lásd Sharpston főtanácsnoknak a Bricmate-ügyre vonatkozó indítványát (C-569/13, EU:C:2015:342, 61. pont).

35 — Újraindításról szóló értesítés, 3. pont.

44. Következésképpen álláspontom szerint a jelen ügyben az analóg ország meghatározásakor elkövetett hiba nem érintette a dömpingellenes vám kiszámítása során felmerülő egyéb tényezőket. Így még ha a közös kereskedelempolitika szabályainak logikája első ránézésre a legfrissebb adatok alkalmazása mellett szól, az értelmezésem szerinti közigazgatási logika – amely szerint egy közigazgatási aktust a tényállás későbbi alakulása folytán kifogásolni lehet – az, amelynek a jelen ügyekben e két megközelítés közötti dialektikában érvényesülnie kell. Ennélfogva az intézmények nem lépték át a mérlegelési mozgásterük határait.

45. A fentiek alapján a vitatott végrehajtási rendelet vizsgálata nem vezethet annak érvénytelenségének megállapításához.

VI – Véggövetkeztetések

46. A hivatkozott egyéb érvénytelenségi okok vizsgálatának sérelme nélkül azt javaslom, hogy a Bíróság a Finanzgericht Düsseldorf és a Finanzgericht Hamburg által előterjesztett kérdésekre azt a választ adja, hogy a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 158/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőket, amelyek annak érvénytelenségét eredményezhetik.